

«Φρένο» από ΣΤΕ σε ρυθμίσεις για δημόσιες συμβάσειςΙΩΑΝΝΑ ΜΑΝΔΡΟΥ

Στο Συμβούλιο της Επικρατείας προσέκρουσαν ρυθμίσεις που επρόκειτο να προωθήσει η κυβέρνηση για να αλλάξει την ισχύουσα νομοθεσία για τα δημόσια έργα και τις δημόσιες συμβάσεις. Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, σύμφωνα με πληροφορίες της «Κ», αποφάνθηκε κατά πλειοψηφία ότι οι προωθούμενες ρυθμίσεις είναι άσκοπες και αντισυνταγματικές και μπλόκαρε επί της ουσίας την προώθησή τους. Η απόφαση της Ολομέλειας ελήφθη στο πλαίσιο της δυνατότητας και της υποχρέωσης του Δικαστηρίου να γνωμοδοτεί για θέματα που αφορούν τη μεταφορά από το δικαστήριο αρμοδιοτήτων του, αλλά και θεμάτων που σχετίζονται με τη δικαστική προστασία. Στην προκειμένη περίπτωση η κυβέρνηση, σύμφωνα με πληροφορίες, είχε μεταξύ άλλων έτοιμες διατάξεις για τροποποίηση του νόμου 3886 του 2010 που καθορίζει θέματα σχετικά με τις δημόσιες συμβάσεις και τη δικαστική εκκαθάριση σύντομα και γρήγορα αμφισβητήσεων που προκύπτουν από αυτές.

Ειδικότερα, μεταξύ των άλλων ρυθμίσεων, είχε περιληφθεί και διάταξη που μεταβίβαζε από το ΣΤΕ την αρμοδιότητα επίλυσης με ασφαλιστικά μέτρα θεμάτων για τις δημόσιες συμβάσεις σε διοικητική αρχή, η οποία επρόκειτο να συγκροτηθεί. Η εν λόγω Αρχή θα απαρτιζόταν από συνολικά 31 άτομα και αρμοδιότητα θα είχε την επίλυση προδικαστικών θεμάτων που ανακύπτουν κατά τη διαδικασία σύναψης δημοσίων συμβάσεων και ως τώρα –με την ισχύουσα νομοθεσία– επιλύονται από το ΣΤΕ με την ειδική –και εξαιρετικά σύντομη– διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

Ενόψει της κατάθεσης των ρυθμίσεων στη Βουλή, σύμφωνα με τις ίδιες πληροφορίες, ο πρόεδρος του ΣΤΕ, Ν. Σακελλαρίου, συγκάλεσε για να γνωμοδοτήσει περί της συνταγματικότητάς τους ή μη, τη Διοικητική Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Μετά εξαντλητική συζήτηση, η πλειοψηφία των ανωτάτων δικαστικών λειτουργών που μετείχε στην Ολομέλεια, απεφάνθη ότι οι ρυθμίσεις αυτές είναι κυρίως άσκοπες και αντισυνταγματικές.

Σε αναλυτικό πρακτικό που έχει συνταχθεί, αναφέρονται συγκεκριμένα επιχειρήματα για το άσκοπο των ρυθμίσεων αυτών και παράλληλα θεμελιώνεται γιατί πέραν των άλλων είναι και αντισυνταγματικές. Ειδικότερα, όπως αποφάσισε η πλειοψηφία της Ολομέλειας του ΣΤΕ, η διοικητική αρχή, που επρόκειτο κατά το σχέδιο της κυβέρνησης να αναλάβει στο εξής να επιταχύνει τη σύναψη των δημοσίων συμβάσεων, μόνον προβλήματα θα δημιουργήσει. Η προτεινόμενη διαδικασία κρίθηκε αναποτελεσματική, καθώς αντί να επιταχύνει την επίλυση θεμάτων για τις δημόσιες συμβάσεις, θα δημιουργήσει και καθυστερήσεις και επιπλοκές. Επιπλέον, θα οδηγούσε και σε φαινόμενα αρνησιδικίας, ενώ προβάλλονται και επιχειρήματα αντισυνταγματικότητας σχετικά με τη επίλυση διαφορών από διοικητική αρχή και όχι από τα δικαστήρια. Αλλωστε, όπως αναφέρεται στο πρακτικό, η προτεινόμενη διάταξη για τη διοικητική αρχή και την αρμοδιότητά της να αναλάβει αντί του ΣΤΕ την επίλυση των διαφορών, ουσιαστικά θα οδηγούσε και πάλι στο δικαστήριο, άλυτες τις διαφορές και έπειτα από μεγάλο χρονικό διάστημα.

Επίσης, προβληματική κρίθηκε και η διάταξη που θα ανέθετε στο εξής στο ΣΤΕ μεγάλο μέρος διαφορών που προκύπτουν από δημόσιες συμβάσεις και ως τώρα υπάγονται και επιλύονται από τα Διοικητικά Δικαστήρια και μόνον κατ' εξαίρεση, για συμβάσεις πάνω από 15 εκατ. ευρώ, φθάνουν στο Συμβούλιο. Οι λόγοι που και η εν λόγω ρύθμιση κρίθηκε ότι θα παράξει περισσότερα προβλήματα –άρα άσκοπη– είναι προφανείς. Στο Ανώτατο Δικαστήριο θα έφθαναν αδιακρίτως σοβαρότητας εκατοντάδες υποθέσεις που χρήζουν γρήγορης εκδίκασης και οι καθυστερήσεις θα ήταν δεδομένες.

Ενδεικτικές για τις προτεινόμενες ρυθμίσεις είναι οι περικοπές από τη γνωμοδότηση - απόφαση της Διοικητικής Ολομέλειας του ΣΤΕ.

«Οι εκτιμήσεις αυτές του νομοθέτη δεν τεκμηριώνονται επαρκώς. Πρέπει δε να συνεκτιμηθεί και το γεγονός ότι το προτεινόμενο, πολύπλοκο σύστημα μπορεί να οδηγεί και σε αδυναμία

σύναψης της σύμβασης. Τέλος, η εμπιστοσύνη προς το νέο όργανο δεν είναι δεδομένη, αλλά αποτελεί το ζητούμενο, το οποίο κάθε άλλο παρά αυτονόητο είναι, όπως έχει αποδείξει η πράξη σε άλλες περιπτώσεις (λ.χ. η μέχρι σήμερα λειτουργία της διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών του υπουργείου Οικονομικών). Περαιτέρω, η εκτίμηση του υπό εξέταση σχεδίου νόμου για την αποσυμφόρηση των δικαστηρίων δεν τεκμηριώνεται με την παράθεση συγκεκριμένων στοιχείων ούτε ευρίσκει έρεισμα στις προτεινόμενες ρυθμίσεις. Πέραν των ανωτέρω, ο περιορισμός του Δικαστηρίου, όταν αυτό επιλαμβάνεται αιτήσεων αναστολής εκτέλεσης των αποφάσεων της ΑΕΠΠ, στην εκτίμηση του ανεπανόρθωτου ή του δυσχερώς επανορθώσιμου της βλάβης των αιτούντων (η οποία, άλλωστε, είναι κατά κανόνα οικονομική) και της πρόδηλης βασιμότητας των προβαλλομένων λόγων ακυρώσεως, κατά τα προβλεπόμενα στις γενικές διατάξεις του άρθρου 52 του Π.Δ/τος 18/1989, καθιστά την προσωρινή προστασία ενώπιόν του αναποτελεσματική».